

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XIII.

ČÍSLO 6

JÚN 2005

**Kráľovský úradník - Rozhovor s Mgr. Porubcovou
Ankefa - Narodí sa Beethoven? - 1. sv. prijímanie**

Kráľovský úradník

Kána Galilejská je známa prvým Ježišovým zázrakom – premenením vody na víno. Teraz sa toto mesto stáva svedkom ďalšieho zo série znamení, ktoré Ježiš vykonal na Zemi. Evanjelista opisuje stretnutie kráľovského úradníka s Božím synom.

Kráľovský úradník prichádza z Kafarnauma. Grécky pojem „basilikos“ – kráľovský úradník – môže označovať Žida aj Nežida. Avšak skutočnosť použitia tohto slova v Jánovom kontexte naznačuje, že sa jedná o Nežida. Prosí Ježiša, aby mu uzdravil syna, ktorý zomiera (Jn 4, 47). Pekné, ba až sympatické na ňom je, že sa nebojí uprosiť o svoju osobnú vec. Vydáva sa akoby „napospas“ Ježišovi, či mu vyhovie alebo nie, či odíde vypočutý alebo zahanbený. Možno ho k tomu počínaniu dohnala rodičovská láska. Jeho konanie prezrádza správanie sa zreléj osobnosti. Čo nasleduje, je však prekvapujúce, netypické pre doterajšie Ježišovo konanie. On, ktorý bez váhania vyhovel Samaritánom, keď ho prosili, aby u nich zostal, teraz, keď sa jedná o takú urgentnú situáciu, akou je záchrana ľudského života, odmieta vyhovieť naliehavej prosbe. Chce tak upozorniť zástupu, že viera na základe

znamení a zázrakov nestačí. Dosvedčuje to aj formulácia Ježišovej odpovede – nepoužíva singulár, ale plurál, hoci odpovedá na žiadosť úradníka: „Ak nevidíte znamenía a divy, neveríte.“ (Jn 4, 48) Avšak úradník sa nevzdáva a prosí ďalej, aby Ježiš prišiel k nemu do Kafarnauma a uzdravil jeho syna. On ho nakoniec uzdravuje autoritou svojho slova a káže úradníkovi ísť domov, pretože jeho syn žije.

Evanjelista o úradníkovi píše, že „uveril Ježišovmu slovu a šiel“ (Jn 4, 50). Ježiš sa tak dostáva k tomu, čo sleduje – viera nie na základe zázrakov, ale viera v jeho – Božie slovo (porov. FRANCIS J. MOLONEY, *The Gospel of John, The Sacra Pagina Series, Vol. 4, The Liturgical Press, Collegeville, Minnesota 1998, s. 153*). Vieme, ako to všetko skončilo. Jeho syn skutočne žil. V Ježiša tak uveril nielen úradník, ale „celý jeho dom“ (Jn

4, 53).

Azda by nás mohlo prekvapiť, že Ježiš, inokedy taký láskavý, teraz reaguje tak nekompromisne. No jemu naozaj ide v prvom rade o to, aby oznámil pravdu. V nijakom prípade nechce niekoho zavádzať. Aj v tejto situácii mu ide práve o takú vieru, akú našiel u kráľovského úradníka. Vysvitá to

z predposlednej kapitoly Jánovho evanjelia: „Uveril si, pretože si ma videl. Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili.“ (Jn 20, 29 – slová, adresované Tomášovi; porov. FELIX PO-RSCH, *Evangelium sv. Jana*, s. 50) Rozdiel je zrejmy – Tomáš videl a uveril, kým úradník nevidel a uveril.

Nebojí sa teda dať aj určité podmienky, za akých môže jeho dialóg s úradníkom pokračovať. Ježiš Kristus nie je populist, hoci má rád ľudí. Dialóg môže pokračovať, ak sú dodržané „pravidlá hry“ na oboch stranách. Pri dialógu musí byť určitá **objektívnosť**, ktorá nám pomôže stanoviť, kto má

na čo nárok, čo musí dodržať.

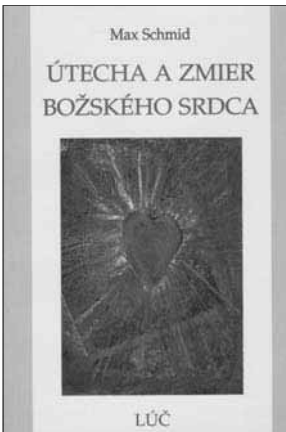
Všimnime si však aj úradníckovo počínanie. Nebál sa byť sebou samým, „subjektom“ v danej situácii. Prosil za svojho syna, hoci sa vystavil riziku, že nebude vypočutý a bude musieť s hanbou odísť. To sa istým spôsobom aj stalo. Avšak on sa nevzdal, nepodľahol, a tak bol odmenený veľmi radostnou správou – jeho syn žije! Pri dialógu nesmieme zabudnúť na to, že sme **subjektami** a máme právo, ba hádam možno povedať aj povinnosť subjektívne prežívať svoj život.

Michal Masný, kaplán

Vyvarovať sa dobrovoľných chýb

Pán Ježiš povedal sv. Margite Márii: „Uč sa odo mňa, lebo som svätý učiteľ a učím svätosti. Som čistý a nemôžem strpieť ani najmenšiu chybičku“

Kristus tu nemieni chyby nedobrovoľné, do ktorých upadáme z nedostatku rozvahy, z unáhlenosti, zo slabosti. Takýchto chýb sa budeme dopúšťať i pri najlepšej vôli a pri všetkej láske k obete, kým budeme na svete. Sú jednoducho spojené s našou prirodzenosťou

v dôsledku dedičného h r i e c h u . Nedobrovoľnými chybami Boha neurážame. Ježiš má s nami súcit, keď sa dopúšťame chýb zo slabosti

a keď sa k nemu po takomto poklesku vraciame, vždy nás prijíma s najnežnejšou láskou.

Preto sa pre takéto slabosti ani neznepokojíme. Sv. Margita Mária hovorí: „Nikdy sa nedajme pri pohľade na naše chyby a krehkosť strhnúť k nepokoju a zmätku. Môžu byť pre nás aj veľmi užitočné a dobré pre poznanie našej malosti. A toto poznanie nás nesmie opustiť ani na okamih. Pokiaľ neurážame Pána Boha svojimi zvrátenosťami, musí byť pre nás milé, že nám ich Pán Boh necháva pre väčšiu pokoru.“

A keby sme sa už ani z unáhlenosti nedopúšťali chýb, museli by sme sa naozaj obávať, že sa budeme samofúbo a pyšne vyvyšovať nad druhých. Keď sa z nepozornosti dopustíme zahanbujúcej chyby, ktorá nás pokoruje, ďakujeme so žalmistom: „Že som bol pokorený, dobre mi“ (Ž 119,71)

Úryvok je z knihy: **Útecha a zmier Božského Srdca** od Maxa Schmidu, ktorú vydalo vyd. LÚČ

DNES NA SLOVÍČKO S RIADITELKOU PIARISTICKEJ ZŠ F. HANÁKA V PRIEVIDZI MGR. ELEONÓROU PORUBCOVOU

Eleonóra Porubcová, dievčenským menom Lančaričová uzrela svetlo sveta 18. 4. 1966. Detské roky prežila aj s bratom Pavlom v Prievidzi. Na základnú školu chodila do centra mesta na terajšej Ulici Rastislavovej. V štúdiu pokračovala v jazykovej triede prievidzského gymnázia V. B. Nedožerského a na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Po skončení štúdia prvý rok učila na jednotriedke v Ráztočne a to hneď sedem predmetov. Jej ďalšie kroky sme-

rovali na SOU služieb na nábreží J. Kalinčiaka v Prievidzi, kde pôsobila 11 rokov. Po tomto období skúsila zmeniť povolanie a pracovala na obvodnom úrade v Prievidzi. Keď vypísala rehoľa Piaristov konkurz na riaditeľa základnej školy, nezaváhala, no zároveň si uvedomovala veľkú zodpovednosť pred úžasným dielom sv. Jozefa Kalazanského a jeho zbožnými školami pre všetkých. Je predsedníčka Kresťansko-demokratického klubu v Prievidzi, okresného centra KDH a podpredsedníčka krajskej rady.

Pani Prubcová, rada spomínate na obdobie, keď ste si povedali s manželom „áno“?

Vydala som sa mladá 20 a pol ročná za o 7 a pol roka staršieho manžela lekára. Som veľmi vďačná Bohu za manžela. Manžel jednoznačne trval na tom, aby sme si svoje „áno“ povedali v kostole, aj keď to boli dosť ťažké časy, hlavne pre učiteľské rodiny. Mama už ako učiteľka bola v ružencovom bratstve, potom jej naznačili, že to pre ňu nie je vhodné. Myslím si, že som teraz už iný človek, ako pred mnohými rokmi, a to zásluhou môjho manžela. Narodili sa nám dve deti – Ivan má 17 rokov a študuje na gymnáziu, Igor 13 rokov a je v kvarte na

Piaristickom gymnáziu.

Čo vás viedlo vrátiť sa opäť k práci v školstve po roku práce na obvodnom úrade?

Úprimne sa priznám, keď som sa rozhodla uchádzať o miesto, bola to túžba pracovať s deťmi, ktorú som zdedila „po praslici“. Tiež hľadanie pokoja, nie vyhýbania sa zodpovednosti. Tu na škole človek cíti požehnanie i cez sväté omše a pátrov, cez prácu s deťmi, ktoré sú fantastické ako všade inde, keby ste čítali ich pohľadnice a slohové práce... Aj ten rok práce na úrade i odchod bol pre mňa ťažký. Bolo to práve vtedy, keď som sa „našla“ a začalo sa mi dariť.

Ako ste sa „zvítali“ so sv. Jozefom

Kalazanským? Mali ste o ňom nejaké znalosti?

Nevedela som o sv. Jozefovi takmer nič. Keď vypísali konkurz, hneď som si požičala od priateľky podrobnú knižku o ňom. Najviac ma zaujalo jeho heslo: „Zbožné školy pre všetkých!“.

Funkcia riaditeľky nie je jednoduchá. Ste pripravená na každodenné boje?

Ja som neprišla na zelenú lúku. Prišla som do vybudovanej spoločensky etablovanej školy, ktorá mala všetky základné štruktúry, aké má mať, všetko fungovalo tak, ako malo. Aj to je Božie riadenie, že si vybrali mňa. Každý tu pracuje ako najlepšie vie, o to sa snažím aj ja. Veľmi si vážim predošlých riaditeľov, zakladateľa pátra Jána Lichtnera, SChP i predchádzajúcu riaditeľku Vilmu Dušičkovú. Nevieam, dokedy budem riadiť kormidlo, ktoré som prevzala. Rada by som do istých bojov, ktoré prinášajú každodenné pracovné povinnosti, priniesla pokoj, aj keď som povaha taká, aká som. Ale On si ma pomaly mení. Mojou túžbou je, aby sa každý jeden zamestnanec cítil v práci ako plnohodnotný človek.

Viete popri starostiach aj snívvať?

Áno. Mojm snom je to, že keď raz vyjdú deti z našej školy a stanú sa rodičmi, aby si povedali: „Táto škola je správne miesto aj pre naše deti, lebo tu sme prežili významnú časť svojho detstva.“ Chceme, aby táto škola bola dobre podpísaná na každom jednom dieťati. Možno sa na niekom podpíše lepšie, možno na niekom horšie. Nevidím úspech detí v našej škole kam sa dostanú, ale v tom ako sa tam dostanú. Prajem to deťom všetkých škôl v Prievidzi, aby v škole našli niečo, o čo sa môžu v živote oprieť.

Môžete nám trochu predstaviť vašu

školu, jej pracovníkov, spolupracovníkov, zvyky...

Škola samozrejme nemôže fungovať bez učiteľov. Ale treba spomenúť aj vychovávateľky, vrátnika, školníka i upratovačky. Vážim si prácu každého. Nikto nie je posledný a väčší od druhého. Na našej základnej škole je momentálne 333 detí od prvého po deviaty ročník. Vyučujúcich pedagógov je 24 vrátane pátrov, okrem toho 4 vychovávateľky, ktoré sú s deťmi po vyučovaní v školskom klube detí. Škola nemôže fungovať bez hospodárky a účtovníčky, bez štyroch upratovačiek a školníka. Priamo v škole máme kaplnku, kde sa deti schádzajú na ustavičnej modlitbe, kde sa slúžia sväté omše pre jednotlivé triedy. Je pre nás najdôležitejším miestom v škole, je tam Sviatostný Ježiš. Raz do mesiaca majú zamestnanci našej školy i piaristického gymnázia duchovnú obnovu spojenú so sv. omšou a prednáškou pátrov. Pravidelne mávame školské sväté omše v kostole Najsvätejšej Trojice ako spomienku na zakladateľa rehole piaristov sv. Jozefa Kalazanského.

Ofutovali ste v živote niečo, čo vás zasiahlo?

Áno a veľmi. Keď sa nám narodil starší syn v osemdesiatom siedmom roku, bolo to obdobie, kedy sa mne ani nespávalo, že raz bude iná, slobodná doba. Odmalicka sme s prvorodeným synom nepreberali otázky viery, vždy sme to akosi zaobalili a to znamená, že sme nežili s ním živú vieru. A to ľutujem vo svojom živote najviac. Neboli sme k nemu otvorení a nerobila som veci tak, ako som mala. Teraz mi Boh dal plniť túto úlohu na iných deťoch. I v tomto Ho prosím o trpezlivosť, veď veci naokolo mňa nemusia ísť tak rýchlo, ako chceme

ja a vôbec nie je dôležité to, čo chceme. Dnes to už viem.

Vo funkcii riaditeľky ste prvý rok, je príliš skoro na hodnotenie. Môžete predsa len zhodnotiť niečo, čo vás zaujalo?

Som úplne presvedčená, že si ma On povedie a pomôže mi. Keby to tak nebolo, nie som tu na tejto škole. Kolegovia ma prijali, akoby som sem odjakživa patrila. Keď si zoberiem napríklad pátrov – ráno vstanú, modlitba, svätá omša a potom prídu do práce vyučovať deti. Každý z nich má iné poslanie, inú povahu, každý je akoby iný človek. Páter Vojtech má teraz na starosti kostol a všetko, čo s ním súvisí. Je večne uponáhľaný, je to namáhavé pre veľa povinností, o ktorých vie človek až vtedy, keď pracuje popri ňom. Je špirituál školy a venuje sa duchovnej obnove zamestnancov. Páter Pavol je po všetkých stránkach profesorom, učiteľom, má nesmierny dar pedagóga. Vyučuje a prednáša na každom type školy. Mimoriadne si ho vážim za jeho vedomosti. Celkovo pátri sú plní vedomostí, nielen vo veciach Cirkvi, ale všeobecne. Páter Ján je Bohom obdarený nesmiernou láskou k deťom. Je úžasný, niekedy sa mi zdá, že ho raz deti natrú na chlieb. Okrem iného je aj rektor kolégia. Každý z pátrov je výnimočný, no svojský svojím vnútrom. Vzájomne sa dopĺňajú a tvoria Boží tím. Pri práci s deťmi nájdeme ďaleko viac, ako sme schopní myslieť. Veľmi si vážim všetkých kolegov i to, že keď nám ochorelo dieťa zo školy, bez zaváhania išli darovať krv či kostnú dreň.

Zaujímalo by nás vaše porovnanie piaristickej a ostatných škôl.

Snažím sa deťom pripomínať, že dostali

veľký dar, že chodia do našej školy. Nech nezabudnú na to v modlitbách. Učíme ich, aby sa správali slušne aj za bránami školy, aby sa nehanbili priznať, že sú z cirkevnej školy. Učíme deti modliť sa aj za deti iných škôl, pretože každá škola v Prievidzi je niečím výnimočná. Aj ja som do jednej takej chodila. Riaditeľka zo ZŠ Mariánskej je moja príbuzná. Je to štátna škola a ja sa od nej mnoho učím. Často si od nej pýtam radu. O čo viac sme v živote k našej práci dostali, o to viac musíme zo seba vydať a spolupracovať. S Piaristickým gymnáziom sme jedna rodina a tak konáme aj cítíme. Nerozdeľujeme „naše deti a ich deti“.

Čo pokladáte v živote za najdôležitejšie?

Rodinu. Je to jeden z najväčších darov, ktorý sme zhora dostali a je to miesto, kam sa človek môže vždy vrátiť. Je mi ľúto, že rodina ako významná inštitúcia sa nachádza v ohrození. Myslím si, že ľudia v rodine by mali mať k sebe úctu a človek nemá šetriť slovami, treba sa vyjadriť určite aj slovom. Lebo keď sa ľudia dostanú do situácie, kedy sa čas viditeľne kráti, budú si to vyčítat'. Aj ja sa to snažím aspoň v tejto chvíli, keď je otec vážne chorý, naprávať. Prečo hovorím len o otcovi? O mame si myslím, že nám ju Pán Boh ponechá ešte dlho. Naš otecko je 42 rokov ženatý a stále mame hovorí aj pred nami i deťmi, ako ju má veľmi rád. U nás sa o citoch vždy hovorilo, neskrývali sme ich. Prajem ľuďom, aby boli k sebe dobrí, lebo ak raz príde čas, keď si to už nebudú môcť povedať, bude im to ľúto.

Viete sa podeliť o svoje starosti s Pannou Máriou?

Áno. Vždy pomôže keď treba. Často

sme ako deti našli mamu kľáčať na kolenách a vždy sme si mysleli, že to každý večer niečo upratuje pod posteľou. Otec bol riaditeľom školy a pamätám si, aké obrovské problémy mal v roku 1971, keď bol svojej kolegyni na cirkevnom sobášii za svedka, lebo sa ostatní báli.

Aký je váš názor na slobodu?

Keby táto doba nepriniesla nič viac, len slobodu viery, kde každý má možnosť žiť vo viere, stačí. Chce to čas a trpezlivosť. Štyridsať rokov je štyridsať rokov. Nieкто rozpráva o tom, akým veľkým vzorom nám bol antický Rím. A kde je? Bez morálky sa nedá žiť. Každá spoločnosť, ktorá chce prežiť bez Boha, bez etických základov, nemá šancu prežiť. Bez kňazov, katechéto, bez ich obetavosti by svet kráčaľ inak. Cirkev je tu už 2000 rokov a Boh je základ nášho života.

Máte svojho strážneho anjela?

Mám a viem, že je stále pri mne. Môj anjel to má so mnou ťažké, lebo som živelný človek.

Náš priateľ, Vlado Záborský, má model na pomoc práve cez strážneho anjela. Ak rieši s niekým niečo zložité, povie: „Počuj, anjel môj, ja to s tým človekom vybavím neviem, nemôžem. Ale ty, ako anjel, by si to s jeho anjelom vybavím mohol, prosím ťa, pomôž mi.“

Aká je spolupráca školy s vedením dekanátu?

Veľmi si pána dekana Mons. Bednára vážim, najmä jeho pôsobenie a prácu kňaza v Prievidzi. Lebo duchovnú službu, ktorú vykonáva si plní najlepšie ako vie. Myslím si, že v kaplánovi, ktorý je tu teraz, i v tých, ktorí tu boli, mal a má dobrých spolupracovníkov i oporu. Snažíme si vychádzať v ústrety.

Za rozhovor ďakuje Anka Gálová

Poznámka redakcie:

V čase, keď rozhovor uverejňujeme, Pán si už povolal do večnosti otca - pána Mgr. Pavla Lančariča

Redakcia vyjadruje úprimnú sústrasť.

Moja mama

Moja mama je dobrá. Má blondávé vlasy, štíhlu postavu a úsmev na tvári. Keď chodím do školy, vstávam o 6,00 hod. Na stole mám raňajky a pripravenú desiatu. Keď som oblečená a umytá, dám si desiatu do tašky, ktorú mi urobila mama. Vždy o 17,00 hod. prídeme domov a mama mi pripraví večeru. Navečeriam sa a urobím si domáce úlohy, ktoré mi mama skontroluje. Mama mi spraví posteľ, dá mi krížik na čelo a pusu na dobrú noc. Svoju mamičku mám veľmi rada.

Karolína Baránková, 4.A

Moja mama a stará mať

*Moja milá mama,
kde si sa mi vzala?
Keď vyskočíš z postele,
hneď sa tváriš vesele.*

*Moja stará mať
musí pri mne spať.
Keď otvoríme ráno očka,
svet sa mi zdá ako vločka.
Martina Camastralová, 4.A*

Narodí sa Beethoven?

„...odpúšťajú sa ti hriechy... vstaň a choď.“ Lk 5,20.24

Profesor jednej známej lekárskej fakulty predstrel študentom etický problém. „Tu je anamnéza jednej rodiny. Otec trpí pohlavnou chorobou, matka je tuberkulotička. Narodili sa im štyri deti: prvé je zrakovo postihnuté, druhé zomrelo. Tretie je hluché a štvrté má tiež tuberkulózu. Matka znovu otehotnela a rodičia k vám prichádzajú o radu. Keby uvažovali o potrate, ako by ste im poradili?“ Študenti nasimulovali „konzultačné skupinky“ a poradili sa. Všetci napokon rozhodli potrat odporučiť. „Gratulujem,“ - povedal trpkó profesor - „práve ste zabili Beethovena.“

Z tých približne 20 000 počatých detí ročne, ktorým v posledných rokoch násilne zabránili narodiť sa na Slovensku - koľko by bolo Beethovenov, Suchoňov, Hviezdoslavov, Dvorských, čím by boli obohatili spoločnosť? To všetko sú horúco aktuálne otázky; o to aktuálnejšie, že sa nimi zaoberali aj trinásť sudcovia Ústavného súdu, aby posúdili, či súčasný zákon o umelom ukončení tehotenstva je protiústavný. Média informovali verejnosť, že sudcovia budú posudzovať „čisto právne hľadisko problému...“

Život počatého dieťaťa - ako „čisto právny problém“? Chladnokrvne riešený hlasovaním bez ohľadu na oddávna a všeobecne uznávané mravné princípy? Veď už Hippokratova prisaha štyristo rokov pred Kristom zaväzovala „pri Apolónovi, bohovi

lekárstva... aj pri všetkých bohoch a bohyniach“ aby lekári „nijakej žene nepodali prostriedok na vyhnanie plodu“! Ale už dávno pred Hippokratom židovský národ, vyznávajúci jediného pravého Boha, zapísal do svojich posvätných kníh, že tento Boh je priamym pôvodcom každého ľudského života už pod srdcom matky. „Či môj Tvorca... nestvárnil nás azda v lone sám?!“ - pýta sa Jób, k čomu Izaiáš dodáva: „Pán ma povolal od lona, od života mojej matky... Jób 31,15; Iz 49, 1 Jeremiášovi Pán povedal: „Skôr, než som Ťa utvoril v matkinom živote, poznal som Ťa skôr, než si

vyšiel z lona, zasvätil som ťa...“ Jer 1, 5 „Veď ty si stvoril moje útroby“ - chváli Boha žalmista - „utkal si ma v živote mojej matky. Chválim ťa, že si ma utvoril tak zázračne... Tvoje oči ma videli, keď som ešte nebol stvárnený a v tvojej knihe boli zapísané všetky moje dni...“ Ž 139, 14-15

Z toho sa zdá jasné, že nad každou občianskou ústavou platí ešte „Božia ústava“. Ak nie, sú namieste slová blahoslavenej Matky Terézie: „Ak matky zabíjajú dieťa vo vlastnom lone, potom je predstaviteľný akýkoľvek zločin...“

Keď riaditeľ najväčšej potratovej kliniky v USA Dr. Bernard Nathanson prvýkrát uvidel zábery brániaceho sa plodu v maternici, zhrozil sa. On aj jeho kolegyňa sa rozhodli, že s takouto prácou končia. Začali ho prenasledovať výčitky svedomia za životy tisícov nenarodených, ktorých nevinná krv schla na jeho vlastných rukách, vrátane svojho dieťaťa. Ako veľmi potreboval, aby sa ho Ježiš dotkol, - ako toho chromého

v evanjeliu - aby aj jemu povedal „odpúšťajú sa ti hriechy... Vstaň a chod.“ Lk 5, 20, 24 Nathanson o tom píše vo svojej knihe „Božia ruka“.

Cesta k Bohu bola pre Nathansona náročná, ale „Božia ruka“ ho viedla veľmi trpezlivo. Keď začal spolupracovať s hnutím „Pro life“, stále zdôrazňoval, že zdieľa výlučne potrebu chrániť počatý život, ale nie ich vieru v Boha. Lenže aj Nathanson mal svojich trpezlivých sprievodcov, ktorí ho na jeho ceste sprevádzali. Ako 67-ročný bol v newyorskej katedrále pokrstený.

Našťastie, Beethoven sa - napriek názoru hore spomínaných študentov medicíny - narodil. Aj on, podobne ako jeden z jeho súrodencov, stratil už ako tridsaťročný sluch. A predsa jeho posledná, deviata symfónia, po spočiatku pesimistických tónoch ústi do ódy na radosť.

Článok je z knihy:

Osudná SMS-ka od Jozefa Hal'ka

Foto: M. Melicherčíková

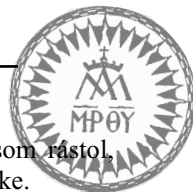
Non stop, bez zastavenia

Ľudské telo je zázrak. Každú sekundu, minútu, 24 hodín denne, 365 dní do roka a celé desiatky rokov pracuje bez prestávky. Stovky dômyselných mechanizmov sa starajú o jeho bezporuchový chod a väčšina procesov funguje tak automaticky, že si ich ani neuvedomujeme.

Čo sa odohráva v tele dospelého človeka za 24 hodín? • Jeho srdce sa siahne a roztiahne 103 689-krát • jeho krv prejde asi 270 000 000 kilometrov • nadýchne sa asi 23 040-krát • vdýchne asi 150 metrov kubických vzduchu • zje asi 1,5 kilogramu potravy • vypije asi 3 litre tekutín • vylúči asi 350 gramov nestrávi-

teľných zvyškov • vysloví približne 800 slov, vrátane tých zbytočných • použije asi 750 svalov • nechty mu narastú asi o 0,0001168 centimetra • vlasy mu narastú asi o 0,0435 centimetra • použije asi 7 000 000 nervových buniek • obličky prefiltrujú 300 až 400 litrov krvi Telo dospelého človeka obsahuje asi 65 percent vody, 20 percent váhy dospelého človeka tvoria jeho kosti.

Všetko v mojom tele je *prostriedkom a cieľom*, všetko je plné pružín, kladiek, hybných síl, hydraulických mechanizmov, rovnováhy kvapalín a chemických laboratórií.

Môj svet

Keď som sa narodil, veľa som o svete nevedel. Postupne keď som rástol, začal som si uvedomovať rodinu, prírodu a veľa som sa toho naučil v škôlke.

Mojou oporou od malička boli hlavne rodičia. Môj svet sa zmenil nástupom do školy. V škole mám veľa povinností, ktoré mi zaberú väčšinu voľného času. No v škole sa veľa učíme a zároveň sa veľa dozvedáme o prírode, o ľuďoch a svete. Vo svojom voľnom čase čítam, športujem a s rodičmi veľa cestujeme po Slovensku. Spoznávame krásy Slovenska.

Ak raz budem otcom, chcel by som, aby svet mojich detí bol aspoň tak krásny ako je ten môj.

Marco Barilla, 4.A

Moja rodina

Každé dieťa na svete túži mať svoju rodinu. Ja ju našťastie mám a tvorí ju mama, otec, brat, sestra a ja.

A prečo každý túži mať rodinu? Preto, že rodina predstavuje domov. My deti chceme vyrastať v šťastnom domove. Aby bol šťastný, každý sa k tomu musí pričiniť. Rodičia sa o nás veľmi dobre starajú, a my im za to pomáhame. V týždni, keď rodičia sú v práci a my v škole, sme spolu menej ako cez sobotu a nedeľu. Preto sa teším na sobotné a nedeľné stretnutia, pri obede, kde sa zide celá naša rodina. Máme čas sa aj viac porozprávať a ísť na spoločný výlet.

Pre mňa nie je nič krajšie, ako keď mám všetkých blízkych okolo seba a môžem sa na nich kedykoľvek obrátiť s prosbou o pomoc.

Radovan Struhár, 4.A.

Moja rodina

Ja som sa narodil 18.10.1994 v rodine Hianikovcov. Ani som nevedel, do akej dobrej rodiny som sa narodil.

Keď ma mamina doniesla domov, čakala ma starká, ocino, sestra a brat. Starká sa narodila v roku 1926. Bola veľmi dobrá a starostlivá. No tento rok 11.1.2005 nám zomrela. Môj ocino sa narodil v roku 1955. Ocko sa stará o celú rodinu. Ráno ma vozí do školy, a potom ho vidím až večer. Sestra Elena má už 26 rokov. V roku 2004 ukončila vysokú a teraz pracuje na Katastrálnom úrade v Prievidzi. Niekedy sa pohádame, ale inak je dobrá sestra.

Brat Jozef je od nej o dva roky mladší. Tiež v roku 2004 ukončil vysokú školu a pracuje v Bratislave. Teraz som s ním málo, lebo chodí domov len na víkend. A ešte mamina. Moja mamina sa narodila v roku 1959. Mamina mi veľmi pomáha a ja jej niekedy tiež.

To je moja rodina, je veľmi dobrá a som rád, že tu som.

Tomáš Hianik, 4.A

Obrázok: Terezka Melišková

Finis coronat opus

V stredu 25. mája 2005 sa v Piaristickom gymnáziu Františka Hanáka skončili maturitné skúšky. Po druhýkrát opustili pôdu školy mladí chlapci a dievčatá a odišli „do sveta“. Chcú sa realizovať v oblasti vedy, techniky, umenia, pedagogiky, ekonomiky a pod. Sú plní ideálov, túžob a snov. Ich dosiahnutie je aj otázkou spolupráce s Božím zámerom. Kto odhalí Boží plán a bude ho denne naplňovať, nájde pokoj a naplnenie svojho života.

V poradí druhé maturitné skúšky v piaristickom gymnáziu znamenajú prvé skúšky podľa novej koncepcie, ktorá sa pripravovala už 6 rokov. Najvýraznejšie zmeny sú v tom, že maturitná skúška má dve časti: externú a internú, úrovne A a B. Externá časť je písomná, uskutočňuje sa odrazu na celom Slovensku, vyhodnocuje sa centrálné a výsledky zverejňuje a školám oznamuje Ministerstvo školstva SR. Interná časť maturitnej skúšky sa realizuje v škole. Má dve formy: ústnu a písomnú. Ústne sa maturuje z piatich predmetov. Prvé tri sú presne určené povinné predmety, štvrtý a piaty predmet si študent volí individuálne.

Maturitná skúška je skúškou naozaj náročnou. Študent maturuje ústne najmenej dva dni, pričom na každom predmete sa očakáva plné nasadenie.

Naši študenti obstáli v externej aj internej časti veľmi dobre. Preukázali veľmi dobré vedomosti a zručnosti., nebáli sa vyjadrovať názory a zaujímať postoje.

Externú časť maturitnej skúšky vykonali naši študenti zo všetkých predmetov (matematika, anglický jazyk, nemecký jazyk) na oboch úrovniach. Výsledky mnohých prekvapili. Štatistika ukazuje, že priemerná úspešnosť našich študentov značne prevyšuje celoslovenskú úroveň. Ministerstvo školstva SR zostavilo poradie škôl podľa toho, aké výsledky dosiahli na externej skúške. Naše gymnázium bolo v celkovom hodnotení zaradené medzi desať najlepších škôl na Slovensku. V rámci hodnotenia jazykov obstálo najlepšie zo 185 hodnotených škôl. Na takomto dobrom umiestnení nášho gymnázia má zásluhu predovšetkým kvalitná a svedomitá práca našich profesorov. Vyučujúci sú nároční, presne vedia, aké sú cieľové požiadavky. Od študentov vyžadujú systematickú prípravu a dôslednosť. Počas celého

štúdia žiakov hodnotia objektívne, známky neprilepšujú, ani nezhoršujú. Svoje pôsobenie v triede považujú za skutočné poslanie odovzdať študentom čo najviac. Za toto všetko im patrí uznanie a vďaka. Naši druhí absolventi, tohtoroční maturanti, sa natrvalo stali súčasťou obnove-

ného piaristického školstva. Veríme, že sa v budúcnosti na vysokých školách dobre uplatnia. Budeme ich sprevádzať svojimi modlitbami, aby im Pán pomáhal a požeňoval ich úsilie o lepší svet, ktorý sa začína v srdci každého z nás.

PhDr. Poliaková, riaditeľka PGFH

Ako dopadli externé maturity?

(zdroj MŠ SR)

TOP 10 z externej maturitnej skúšky

1. Gymnázium P. de Coubertina
2. Gymnázium duklianských hrdinov
3. Piaristické gymnázium F. Hanáka
4. Gymnázium Javorová
5. Gymnázium Š. Moysesova
6. Gymnázium Bilíkova
7. Gymnázium J. Papánka
8. Gymnázium Poštová
9. Gymnázium P. J. Šafárika
10. Gymnázium Kukučínova

Piešťany
Svidník
Prievidza
Spišská N. Ves
Ružomberok
Bratislava
Bratislava
Košice
Rožňava
Poprad

Výsledky externých testov 2005 – gymnáziá (zdroj ŠPÚ SR)

	% úspešnosti celoslovenské	% úspešnosti Piaristického gymnázia F. Hanáka v Prievidzi
matematika A	84,4%	87,8%
matematika B	76,8%	79,2%
anglický jazyk A	74,7%	82,9%
anglický jazyk B	68,6%	84,8%
nemecký jazyk A	75,3%	88,8%
nemecký jazyk B	58,4%	74,6%

Letný denný tábor

**Pozývame deti do letného denného tábora (LDT), ktorý organizuje
Diecézne pastoračné Centrum pre rodinu (CPR) v Prievidzi.**

Termíny turnusov konania LDT:

11. 7. – 15. 7. 2005

18. 7. – 22. 7. 2005

25. 7. – 29. 7. 2005

Ciele organizovania LDT:

1./ Pomoc rodinám (hlavne sociálne slabším a mnohohdetným) zabezpečiť k deťom odborný dozor počas prvého mesiaca prázdnin.

2./ Zapojiť deti do programu neformálneho vzdelávania sa detí a mládeže v oblastiach:

- aktivity so špecifickým obsahom pre deti a mládež s nedostatkom príležitostí,

- aktivity na podporu

zdravého životného štýlu mládeže a environmentálnej výchovy,

- mediálne výchovné projekty.

PRIHLÁŠKY do tábora sú k dispozícii v CPR a na internetovej stránke www.farapd.sk. Môžete ich vyplnené priniesť do CPR v termíne od 6.6.2005 do 26. 6. 2005 na adresu Námestie slobody 21, Prievidza.

Na spomínanej internetovej stránke nájdete aj orientačný program aktivít počas tábora.

Deti sa počas pobytu v tábore budú učiť pracovať s mapou, orientovať sa v nej, poznávať značenia a vyžívať to v prírode. Súčasťou programu bude aj súťaž, v ktorej budú postupne plniť rôzne úlohy z postrehov v prírode, blízkom i vzdialenejšom okolí Prievidze.

Projekt na realizáciu tohto tábora je financovaný z rozpočtu mesta Prievidza v rámci Programu ochrany detí a mládeže, resp. s jeho finančným príspevkom.

Text a foto: Mária Melicherčíková, koordinátor CPR

Všetkých, ktorí majú radi dobrú zábavu pozývame na gospelový festival

VOĽNOSŤ NA NEVOĽNOM

25. jún 2005

Miesto: futbalový štadión a miestny kostol v obci Nevoľné

Vstupné: 30,-

začíname svätou omšou v miestnom kostole o 17.00

Prihlasujte sa na: www.vnn.szm.sk

Môžete sa spoľahnúť na:

- občerstvenie za prijateľné ceny

- spoluprácu organizátorov s vami pri presune z Kremnice

Ak plánujete aj prespať, prineste si stany, karimatky, spacáky. Ubytovanie v kultúrnom dome (spacák + karimatka) je pre veľký záujem obmedzené počtom. Kto teda môže, nech si prinesie stan.

www.vnn.szm.sk

Kde je Nevoľné?

Obec Nevoľné, mimochodom rodisko nášho diecézneho biskupa Rudolfa Baláža, sa nachádza 7 km od historického mesta Kremnica na Strednom Slovensku.

festival kresťanskej hudby

VOĽNOSŤ NA NEVOĽNOM

25.6.05 Nevoľné pri Kremnici-štart17:00h-kostol-enter30sk

INSIDE OUT
STROM POZNANIA
INTENSIVE VOICE
WETVA
STOPY V PIESKU
TIMON
MAKULENKI
TIMOTHY
TAIZE

Teraz nám Pán dožičil voľnosti,...(Gn26,22)

biskupský úrad BB dekanát ZV   obec NEVOĽNÉ
KBS s.r.o.
a iní...

nahlasovanie na www.vnn.szm.sk možnosť prespať v stanoch alebo DK

Anketa o časopise Bartolomej

Farský časopis Bartolomej vychádza už 12 rokov. Menil svoj šat aj obsah. Dnešná forma je navonok ustálená, aj keď sa mení obsah a jeho usporiadanie. Aj Bartolomej pocítil dopad ekonomického tlaku na ľudí a postupne sa jeho náklad znižuje. Touto anketou by sme chceli zistiť Váš záujem o časopis a spôsob, ako ho ešte vylepšiť. Prosíme Vás, aby ste po vyplnení vhodili anketové lístky do schránky vo farskom kostole na spovednici vpravo, alebo do schránky Centra pre rodinu na Námestí slobody 21. Takto prispějete aj Vy k zlepšeniu úrovne Bartolomeja. Všetky anketové lístky budú zlosovateľné a traja vyhrajú zaujímavé ceny. Losovanie bude 26. 6. 2005 po detskej sv. omši o 10:30 hod. vo farskom kostole.

1 - časopis prečítam:

- A: celý
- B: nikdy nie celý
- C: vyberám si iba niektoré časti

3 - cena časopisu:

- A: je primeraná
- B: je drahý
- C: môže byť drahší, ak...*

5 - v obsahu by som uvítal (a):

- A: nové rubriky* (uved'te aké)
- B: viac svedectiev
- C: viac odborných článkov*

7 - označte (X), čo sa Vám na časopise páči a (-) čo sa Vám nepáči :

- A: obal
- B: články
- C: grafika (obr., foto, úprava)*

2 - časopis Bartolomej si:

- A: kupujem pravidelne
- B: kupujem nepravidelne
- C: nekupujem, dajú mi ho iní

4 - obsah časopisu:

- A: je bohatý
- B: je jednotvárný
- C: je slabý

6 - grafika časopisu:

- A: postačuje
- B: chcelo to už zlepšiť
- C: chýba častejšie farba

8 - označte Vaše údaje:

- muž do20 do30 do40
- žena do50 do60 nad60

Poznámky, návrhy, forma Vašej pomoci a spolupráce:

*

LITURGICKÉ OKIENKO

3. júna – Najsvätejšie Srdce Ježišovo – sviatok

Č1 - Veď ty si svätý ľud Pána, svojho Boha. Dt 7, 6-11

R - Milosrdenstvo Pánovo je od večnosti voči tým, čo sa ho boja. Ž 103

Č2 - A voda, ktorú mu dám, stane sa v ňom prameňom vody, prúdiacej do večného života. Jn 4, 7-16

Ev - Pod'ťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním... Učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom. Mt 11, 25-30

Uctievajme a milujme Najsvätejšie Srdce Ježišovo, zasväťme mu seba samých i svoje rodiny.

5. júna – 10. nedeľa v cezročnom období

Č1 - Poznajme, usilujme sa poznať Pána... Oz 6, 3-6

R - Prijmy od nás, Pane, obetu chvály. Ž 50

Č2 - A neochabol vo viere, ani keď videl, že jeho telo je už odumreté. Rim 4, 18-25

Ev - Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí. Choďte a naučte sa, čo to znamená: „Milosrdenstvo chcem a nie obetu. Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov. Mt 9, 9-13

Pevne verme, že Boh vo svojom milosrdenstve nás pripravuje na rozhodujúci okamih nášho života.

12. júna – 11. nedeľa v cezročnom období

Č1 - A budete mi kráľovským kňazstvom a svätým národom! Ex 19, 2-6a

R - Sme jeho ľud a ovce jeho stáda. Ž 100

Č2 - Veď Kristus zomrel v určenom čase za bezbožných, keď sme boli ešte bezmocní. Rim 5, 6-11

Ev - Chorých uzdravujte, mŕtvych krieste, malomocných očist'ujte, zlých duchov vyhánajte. Zadarmo ste dostali, zadarmo dávajte. Mt 9, 36, 10, 8

Dbajte o to, aby vás iní nepredbehli v konaní dobrých skutkov a v láske.

19. júna – 12. nedeľa v cezročnom období

Č1 - Ale Pán je so mnou ako mocný hrdina. Jer 20, 10-13

R - Vo svojej láske vyslyš ma, Pane. Ž 69

Č2 - Skrze hriech aj smrť prešla na všetkých ľuď, lebo všetci zhrešili. Rim 5, 12-15

Ev - Každého, kto mňa vyzná pred ľuďmi, aj ja vyznám pred svojim Otcom, ktorý je na nebesiach. Ale toho, kto mňa zaprie pred ľuďmi, aj ja zapriem pred svojim Otcom, ktorý je na nebesiach. Mt 10, 26-33

Všetci potrebujeme od Boha svetlo, aby sme chápali Božie pravdy a dokonalejšie ich realizovali v živote.

26. júna – 13. nedeľa v cezročnom období

Č1 - Pozri, viem že je to svätý Boží muž, čo vždy chodieval popred nás.

2Kr 4, 8-12a.14-16a

R - Tvoje milosrdenstvo, Pane, ospevovať budem naveky. Ž 89

Č2 - Lebo kto zomrel, je ospravedlnený od hriechu. Rim 6, 3-4. 8-11

Ev - Kto vás prijíma, mňa prijíma. A kto prijíma mňa, prijíma toho, ktorý ma poslal. A kto by dal piť jednému z týchto maličkých čo len pohár studenej vody ako učeníkovi, veru hovorím vám: Nepríde o svoju odmenu. Mt 10, 37-42

Snažme sa rozvíjať apoštolskú činnosť všetkými možnými spôsobmi.

29. júna – SV. PETRA A PAVLA ap. – prikázaný sviatok – streda

Č1 - V tom čase kráľ Herodes položil ruky na niektorých príslušníkov Cirkvi a mučil ich. Sk 12, 1-11

R - Pán ma vyslobodil zo všetkej hrôzy. Ž 34

Č2 - Pán ma vyslobodí zo všetkého zla a zachráni ma pre svoje nebeské kráľovstvo. 2Tim 4, 6-8. 17-18

Ev - Za koho ma pokladáte vy? Odpovedal Šimon Peter: „Ty si Mesiáš, Syn živého Boha.“ Ježiš mu povedal: „Blahoslavený si, Šimon, syn Jonášov, lebo ti to nezjavilo telo a krv, ale môj Otec, ktorý je na nebesiach. Tebe dám kľúče od nebeského kráľovstva... Mt 16, 13-19

Hrdinská láska týchto mučeníkov ku Kristovi sa pričínala o vzrast Cirkvi. Krv mučeníkov sa stala semenom kresťanov.

Deň rodiny

V sobotu 14. mája 2005 sa na námestí SNP v Banskej Bystrici stretlo podľa odhadu skoro 2000 ľudí - veľkých i malých, vysoko i nižšie postavených, starších i mladších... Všetkých však spájalo jedno: rodina. Každý pochádzame z rodiny a každý vie presne, čo to znamená dobrá rodina. Boli sme osláviť toto spoločenstvo založené a požehnané Bohom. Bolo nám naozaj fantasticky, hlavne vďaka jasnej Božej priazni v krásnom počasí, ale i tým všetkým, ktorí sa svojou mravčou prácou snažili o pokojný priebeh oslavy. Ďakujeme Bohu za naše rodiny a vyprosujeme požehnanie pre všetkých.

Text a foto: M.Melicherčíková

FARSKÁ KRONIKA OD 26. 4. 2005 DO 25. 5. 2005*Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali*

Stanislav Ďuriš
Marek Suchár
Nelly Schwarczová
Katarína Vaňová
Kristína Henčelová
Martin Kováč

Milan Macko
Michal Pammer
Martin Turčán
Matúš Chudý
Gabriela Gašparovičová

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Miroslav Bartolen – Bc. Iveta Hladká

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Michal Zajac 56 r.
Jozef Matejek 92 r.
Jozef Gurvai 73 r.
Mária Teslíková 83 r.
Jozef Koristek 76 r.
Milan Tercha 69 r.
Pavol Líška 87 r.
Anna Šípošová 51 r.

Ing. Marián Koralík 65 r.
Milan Valík 61 r.
Gabriela Pršová 74 r.
Ján Múčka 52 r.
Mária Borková 62 r.
Mgr. Pavol Lančarič 69 r.
Pavol Krištof 57 r.

*Odpočinitie večné daj
dušiam, Pane ...*

BARTOLOMEJ – časopis prievdzskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievdzi. www.farapd.sk e - mail: bartolomej@farapd.sk

Vychádza raz mesačne. Adresa: **Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievdza**, t. č.: 046 / 542 28 01.

Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan.

Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk.

Redaktori: A. Gálová, B. Svítok, J. Balážová, MUDr. V. Rumanová, A. Karaková, Alojz a Karol Vlčkovci, M. Melicherčíková ml., Náklady na tlač: cca 8,- Sk.

Tlač: **PATRIA I, spol. s. r. o. Prievdza**. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievdzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Krst detí

pred
1. sv. prijímaním.
z 3. - 9. ročníka ZŠ
prijalo spolu
13 detí.

1. sv. prijímanie

8. 5. 2005

ZŠ: Energetikov Novackého Mariánska Malonecpalská
35 chlapcov a 43 dievčat

1. sv. prijímanie 8. 5. 2005

1. sv. prijímanie 29. 5. 2005

ZŠ: I. SCh, II. SCh, III. SCh, Rastislavova a deti 4. až 9. ročníka
41 chlapcov a 42 dievčat

